

1973 டிசம்பர் 1]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி:

“1973-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “இச்சட்ட முன்வடிவை சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு வாடகை வண்டிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/73).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு வாடகை வண்டிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

*27—11—1973 தேதி தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தம் சிறு திருத்தமாக இருந்தாலும் சிறப்பான திருத்தம் என்பதனை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஏழைகளின் நல்வாழ்வுக்கு நல்ல பல சட்டங்களை ஏற்கனவே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்றாலும், இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கு மறுபடியும் அடிக்கல் நாட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கை ரிக்ஷாவால் ஒரு மனிதனை இன்னொரு மனிதன் இழுத்துத்தான் தீரவேண்டுமென்ற நிலைமையினை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை இன்றையதினம் இந்தச் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றுகிற வாப்பினைப் பெற்றிருக்கிறது. மனிதத் தன்மையின் மேம்பாட்டிலேயே மனித முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மனதார வரவேற்று போற்றுவார்கள் என்பது துண்ணம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிடுகிறபோது, “மனிதத் தன்மையைத் திகழ்த்திடச் செய்வதைக் காட்டிலும் மகத்தான வேறொர் வெற்றி இல்லையென்றே கருதுகிறேன். அரசுகள் அமைவதே இந்த மனிதத் தன்மையின் மேம்பாட்டினை வளர்த்திடத்தான் என்று கருதுகிறேன்.”

என்று குறிப்பிட்டார்கள். மனிதனை ரிக்ஷாவில் உட்கார வைத்து, இன்னொரு மனிதன் இழுத்துச் செல்வது ஏதோ பிழைப்பதற்காக மட்டும் என்று கருதப்படவில்லை. மனித சமுதாயத்தில் இருக்கிற மிகப் பயங்கரமான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வினை, உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், உழைப்பதற்காக ஒரு வர்க்கம், உண்டு களிப்பதற்காக இன்னொரு வர்க்கம் என்று எடுத்துக்காட்டுகிற வகையில் அது அமைகிற காரணத்தினால் சமுதாய இழிவைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நாம் பெற்ற பல பெருமைகளில் இது மிகச் சிறப்பானதொன்று என்று நான் குறிப்பிடுவேன். காரணம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே முதன்முதலாக கை ரிக்ஷா நடமாடக்கூடாதெனச் சட்டமியற்றும் பெருமையும், புகழும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குத் தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று கருதுகிறபோது, உண்மை

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

யிலேயே காலத்தின் கோலமாக—கோலமாக என்று கூடக் கூற மாட்டேன்—அலங்கோலமாக இருந்த ஒன்றினை ஒழிப்பதற்கான வாய்ப்பு இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் யாருக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாத வகையில் இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு வழிகாட்டியாக, முன்னோடியாகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அரசின் பணத்தைக் கொண்டு கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல், தன் சொந்த முயற்சியின் மூலமும், தன்பால் மதிப்புடையவர்களின் துணை மூலமும், தன்னுடைய பிறந்த நாள் விழாவிலே பெருநிதி திரட்டி, கை ரிக்ஷாக்காரர்களுக்கு எல்லாம் இலவசமாகவே சைக்கிள் ரிக்ஷா அளித்திருப்பதன் மூலம் நாம் இப்போது நிறைவேற்றுகிற சட்டத்தின் மூலம் கை ரிக்ஷாக்காரர்களுக்கு எந்தவிதமான இன்னலும் ஏற்படாத வகையில் வழிவகை செய்து தந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மன்றத்தின் மூலம் நாம் அவருக்கு நம்முடைய நன்றியையும், நம்முடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதனை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மனிதர்கள் மனிதர்களாக வாழவேண்டுமென்பதற்காக உலகில் பல சாசனங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். உலக மன்றத்தில் கூட நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள ஐ.நா. சாசனத்தின் முதல் விதியே

“All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.”

என்பதாக—மக்கள் அனைவரும் பிறக்கும்போது சுதந்திரமும், சம உரிமையும் மேன்மையும் உடையவர்களே. இயல்பாகவே பதுக்கறிவும் மனச்சாட்சியும் கொண்டவர்களாக இருப்பதால் இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோகர பாவத்தோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மனிதர்களிடையே சகோகரத் தன்மையை உருவாக்குவதற்கு—உயர்ந்த தாழ்ந்த நிலைமை இல்லாத தன்மையை உருவாக்குவதற்கு இந்த மசோதா நல்ல வழிவகை செய்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

இந்த மசோதாவை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வரவேற்று வரலாற்றில் மேலும் ஒரு சிறப்பினை பல நல்ல சாதனைகளால் உருவாக்கப்பட்ட மகுடத்தில் மேலும் ஒரு மாணிக்க மணியைப். பதித்தாற்போன்று ஒளிவிட்டு மிளிர் நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு, மனிதனை மனிதன் வைத்து இழுப்பது இந்த நாளில் மிக இழிவானது என்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வெகு நீண்ட நாட்களாக—மனிதர்களுக்கிடையே வேற்றுமை கிடையாது, எல்லோரும் சமமானவர்கள் என்று பல பெரியவர்கள் கூறி வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட நடைமுறையில் எல்லோரும் சமமானவர்கள் என்ற நிலை மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டது கிடையாது. வள்ளுவர் கூடச் சொன்னார். “பிறப்போக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என்று. பிறப்பில் எல்லோரும் சமமானவர்கள் என்று கூறினாலும் நாட்டிலே அது நடைமுறையில் இருந்தது கிடையாது என்பதனை நாம் பார்க்கிறோம். எப்படியோ மனிதன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தன்னால் இயன்ற காரியத்தைச் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அந்தச் செயலைக் கூட, தொழிலைக் கூடச் செய்வதற்கு இல்லாமல், பலர் தெருவில் பிச்சை எடுத்துத் திரிவதை நாம் பார்க்கிறோம். ரிக்ஷா இழுப்பதைவிட இழிவான தொமில் பிச்சை எடுப்பது. வள்ளுவர் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒருவன் பிச்சை எடுக்கிறபோது அவன் தன்னுடைய எல்லாவற்றையும் இழக்கிறான். அந்த அளவுக்கு இழிவான தொமில்—துரப்பாக்கியமான நிலை உள்ளவர்கள் அயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் பிச்சை எடுப்பதைவிட வண்டி இழுக்கப் பேசுகலாம் என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இதை விட, கையால் இழுப்பதைவிட, இன்னும் மேலான ஒரு தொழிலை நாம் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கை மேம்பாட்டையச் செய்வது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கூறிக்கொள்வதோடு,

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இம்மாதிரி சட்டத்தை நாம் அமுலாக்குகிறபொழுது, நிறைவேற்றுகிறபொழுது, இதனால் வேலையற்ற நிலைமையாருக்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

பொதுவாக, எந்தவிதமான வேலையும் கிடைக்காதபொழுது, வண்டியாவது இழுத்துப் பிழைக்கலாம் என்று இருக்கும்போது, அந்த வண்டியும் இழுக்கக் கூடாது என்று செய்யும்போது, அவர்களுக்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்யாமல் இருக்கக் கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயராலே நிதி கேட்டு, அவர்களுக்கு எல்லாம், இனாமாக சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுத்திருக்கிறார்கள்; கொடுப்பதாகக் கூறினார்கள். அதை எல்லோருக்கும் கொடுப்பதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதனாலே யாரும் தெருவிலே நின்றுவிடக் கூடாது.

தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மனிதனை வைத்து இழுப்பதைப் பொறுத்து, மனிதனுடைய பாரம் அனேகமாக 60 அல்லது 70 கிலோ எடைக்கு மேல் இருக்காது. யாரோ லட்சத்தில் ஒருவன் பெரிய சாரமாக இருக்கலாம். (குறுக்கீடு) நான் 57 கிலோ. இதைவிடத் தலைவர் அவர்களே, மூட்டை வண்டியை, கை வண்டிக்காரர்கள் இழுத்துச் செல்கிறார்களே, படு வெயிலிலே, வியர்வை நிலத்திலே விழ, பின்னாலே ஒருவன் தலையில் மூட்டை, முன்னாலே ஒருவர் இழுத்துச் செல்கின்ற காட்சியை நகரத்திலே நாம் பார்க்கிறோம். இதையும் போக்குவதற்கு அரசு ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா—அதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி சமுதாயத்திலே பின் தங்கியவர்களை, கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுடைய நிலைகளையெல்லாம் உயர்த்துவதற்கு ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே நேரத்திலே நாம் காரியங்களைச் செய்ய வில்லையென்றாலும், அவர்களுடைய நிலை உயர்வதற்காக, படிப்படியாக காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும்.

அதே சந்தர்ப்பத்திலே, பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் மேல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல், பிச்சை எடுக்கவும் முடியாமல், வண்டி இழுக்கவும் முடியாமல், வேலையே

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 டிசம்பர் 1]

கிடைக்காத நிலையிலே ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அர்களுடைய நிலையையெல்லாம் உயர்த்த நாம் பல்வேறு வழிவகைகளைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். ஆகவே, படிப்படியாக, இந்த அரசு பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து, தாங்கள் இந்த நாட்டிலே மனிதர்களாக வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வோடு பிறரை அண்டி வாழ வேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலை இந்த நாட்டிலே இல்லை என்ற எண்ணத்தோடு எல்லா மக்களும் வாழ்வதற்கான ஒரு வழிவகையைச் செய்வதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பிச்சை எடுப்பதைத் தடைச் செய்ய ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். வண்டி இழுப்பவர்களைத் தடை செய்து அவர்களுக்கு நாம் சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுத்துவிட முடியும், சுலபமாக. பிச்சை எடுப்பவர்களைத் தடை செய்தால், அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் மாற்று ஏற்பாடு ஏதாவது கொடுத்தால்தான் முடியும். ஏனென்றால் அனேகம் பேர் பிச்சை எடுப்பதை கேவலம் என்று கருதினாலும், அது பெருமைக்குரிய தொழிலாக ஆகிவிட்டது. அதனோடு, நாட்டிலே பல சிக்கல்கள், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பது உண்மை. அதற்காக, பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத் தரப்பிலே கூறலாம். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லம் எத்தனை ஆயிரம் பேருக்குப் பயன்படும். நாட்டிலே பிச்சைக்காரர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கணக்கெடுத்தால், பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு இல்லத்தால் மட்டும் பிச்சைக்காரர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்று கருத முடியாது. ஆகவே, அதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும்.

இவ்வாறு பல்வேறு சமுதாய மேம்பாட்டிற்கான காரியங்களை செய்வதுபற்றி சிந்தித்து, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த கை ரிக்ஷா தடுப்பு சட்டத்தை நான் வரவேற்று, இதனால் வேலை இழுப்பவர்களுக்கு உடனடியாக மாற்று வேலை கொடுக்கக்கூடிய சைக்கிள் ரிக்ஷா

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவர்களுக்கு இனாமாக வழங்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): இந்த மசோதாவின் மீது பேச அனேக உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வுக் கெல்லாம் போய், நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், சுருக்கமாக இந்த மசோதாவைப்பற்றி மட்டும் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவின் நல்ல நோக்கத்தை அழகாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த நோக்கத்தைக் குறித்து யாருக்கும் வேறுபாடு இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ்-ஐ பார்க்கும்போது இந்த ரிக்ஷா தொழில் 'டிமீனிங்'—இழிவான தொழில்—ஆகவே, இந்தத் தொழிலை செய்கின்றவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒருவேளை அந்த நோக்கத்தில் தவறில்லையென்று சொன்னாலும் கூட, அந்தத் தொழிலையே இழிவான தொழில் என்று கூறுவதற்கில்லை. தொழில் செய்து பிழைப்பது இழிவானது என்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் தொழிலைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் பல கோடிக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், எந்த நிலைமையில் எல்லாம் தங்கள் பிழைப்பை நடத்துகிறார்கள், என்பதை என்னுடைய முன்னால் பேசியவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆக, அந்த நிலையை விட ஏதாவது ஒரு தொழிலை செய்து, மானமாக மரியாதையாக, வாழ்கின்றவர்களைப் பார்த்து, இழிவான தொழில் செய்கின்றார்கள் என்று சொல்லும்போது, நிச்சயமாக அது சமுதாயத்தில் ஒரு வெறுப்பைத்தான் உண்டு பண்ணுமே தவிர, இன்னும் இந்த நாட்டில் தொழில் இல்லாமல் வாய்ப்பு இல்லாமல், பல மக்கள் பல்வேறு தொழிலைச் செய்கின்றவர்கள் எல்லாம், தாங்கள் செய்கின்ற தொழிலை இழிவான தொழில் என்று சமூகம் நினைத்துவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, எந்தத் தொழிலையும் இழிவான தொழில் என்று கூறுவதை நாம் வரவேற்க இயலாது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 டிசம்பர் 1]

வேளிநாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், நமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, பல்வேறு தலைவர்கள், நாட்டின் தலைவர்களாக வந்திருக்கின்றவர்கள், ஆரம்பத்தில், சமுதாயம் இழிவான தொழில் என்று கருதிய தொழிலைச் செய்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டில் பெரும் பொறுப்புகளை ஏற்றிருப்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. ஆக, சூழ்நிலை அந்த நிலையிலிருக்கும்போது, எந்தத் தொழிலையும் இழிவான தொழில் என்று சொல்வது சரியல்ல என்ற கருத்தினை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நமது மாநிலம், நமது நாடு இருக்கிற நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஒருவேளை இன்று ரிக்ஷா இழுக்கின்றவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் கொடுப்பதற்கு நாம் சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கலாம். ஆனால், இன்னும் வருகின்ற காலங்களில் தொழில் வாய்ப்பு இல்லாமல் ரிக்ஷா தொழிலாவது செய்து பிழைக்கலாம், செய்யலாம் என்று லட்சக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலையில் நமது அரசாங்கம் இருக்கின்றதா? இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு உள்ள உரிமையை, இந்த சட்டமானது பார்க்கின்றதல்லவா என்பதனை நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் ரிக்ஷா தொழில் செய்யக் கூடாது, செய்தால் அவர்களுக்கு தண்டனை 2 மாதம் அல்லது ரூ. 200 அபராதம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே, மாற்றுத் தொழிலிலிருந்து ரிக்ஷா தொழில் செய்தால், அதைத் தடுக்கலாம், தண்டனை அளிக்கலாம். தொழிலே இல்லாமல், ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்து நாட்டிலே ஒரு திருடனாக இல்லாமல், சமூக விரோதியாக இல்லாமல், மரியாதையாக தொழில் செய்து பிழைக்கலாம் என்றால், அதற்கு இந்தத் தடையினை விதித்திருப்பது சரியா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து அல்ல, அதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரித் தொழில் உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்காக கை ரிக்ஷாவை இழுத்துக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வழங்குவதற்காக வழிவகைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைப் பார்க்கும்பொழுது அதிலே இரண்டு படங்கள் ஒட்டித்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் படமும் மறைந்த அண்ணாவின் படமும் ஒட்டித்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஏழைகளுக்கு அவர்கள்மீது இரக்கங்கொண்டு அக்கறை கொண்டுதான் இதைச் செய்திருக்கிறார்களா அல்லது தங்களுடைய விளம்பரத்திற்காகச் செய்திருக்கிறார்களா என்ற ஐயப்பாடு வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஏழைகளுக்கு ரிக்ஷாக்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதன் மூலம் தங்களுடைய விளம்பரத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்கான முயற்சியைச் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால் விரும்பத்தக்காத பல விபரீதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தக் - கட்சி இரண்டாகப் பிரிந்த நேரத்திலே சிலர் டி.எம்.கே. யில் இருக்கிறார்கள், சிலர் ஏ.டி.எம்.கே. யில் இருக்கிறார்கள். அண்ணா தி.மு.க.விலே இருக்கிறவர்கள் முதலமைச்சர் படத்தை மறைத்து எம்.ஜி.ஆர். படத்தை ஒட்டியதன் காரணமாக பல சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டதாகவும் அம்மாதிரிச் செய்தவர்களுடைய சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே, இத்தனை விபரீதங்கள் ஏற்படுவதால் விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதன் மூலமாகத்தான் ஏற்படுகிறது, ஆகவே இதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்படி ஏழைகள் மீது காரியங்கள் செய்யும்பொழுது தங்களுக்காக விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதோ அல்லது அரசியல் லாபம் தேடிக்கொள்வதோ வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைப் பொறுத்தவரையில் அதை ஓட்டுகிறவர்களுக்குச் சிரமமாகவும் ஏற்றங்களிலே மிதித்துச் செல்வதற்குக் கஷ்டமாகவும் இருப்பதாகவும் அதனால் அந்தச் சிரமத்தைக் குறைப்பதற்காக ஒரு லீவர் பொருத்தப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். அதைப் பொருத்தித் தருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தோடு என்னுடைய கருத்துக்களை முடிபித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 டிசம்பர் 1]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : நான் நேற்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறேன், சேர்மன் என்றோ அல்லது தலைவர் என்றோதான் சொல்ல வேண்டுமென்று.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த சட்ட முன்வடிவு தமிழ்நாட்டின் சரித்திரத்திலே பொன்னெழுத்துக் களாலே பொறிக்கப்பட வேண்டியது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கை ரிக்ஷா ஒழிப்பு என்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை உள்ளபடியே வரவேற்காத ஜீவன்கள் தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலே மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திலேயும்கூட இதை வரவேற்காத ஜீவன்கள் இருக்காது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக நாம் உணர்கிறோம்.

நான் கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே மாணவனாக இருந்த நேரத்திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் எழுதிய பராசக்தி படத்தைப் பார்த்தேன். அதிலே, நரம்பு தெறிக்கத் தெறிக்க ரிக்ஷா வண்டி இழுத்து கூனிக்குருகிப்போய் இருக்கின்றனே அவனுக்கு வாழ்வு அளிக்கவும், அவனுடைய கண்ணிரைத் துடைக்கவும், அவனது வாழ்க்கை வளம் கொழிக்கச் செய்யவும் பாடுபட வேண்டும் என்று அவர்கள் அன்றைக்கு எழுதிக் காட்டியது, அன்றைக்கு எழுதியவரே இன்றைக்கு அதற்கு வழிகாட்டுகின்ற முறையிலே அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆக வந்தபிறகு அவர்கள் பிறந்த நாளிலிருந்து இந்த கை ரிக்ஷா இழுப்பதை ஒழிப்பதைத் தன்னுடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டு அவர்களே இன்றைக்கு அந்த நல்ல காரியத்தை நிறைவேற்றி யிருப்பது சிறப்பிற்குரியது என்பதை எண்ணும்பொழுது சொல்வதைச் செய்யக்கூடியவர் கலைஞர் என்பதை நினைக்கிறார்களே என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

என்றைக்குமே சில முற்போக்குத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது சில பிற்போக்கு சக்திகள் எதிர்ப்பதுதான் வாடிக்கையான செயலாகும், அதன் அடிப்படையிலே இதை வரவேற்பதாகக் கூறிக்கொண்டு, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் . . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், என்னுடைய பெயரைக் கூறிக்கொண்டு ஏதோ அவர் முற்போக்கு வாதி போலவும் நான் பிற்போக்குவாதி போலவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார், யார் முற்போக்கு, யார் பிற்போக்கு என்பது நாட்டுக்குத் தெரியும். அவர் முற்போக்கு என்பதற்கு அடையாளமாக ஏதாவது உண்டா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): முற்போக்கு, பிற்போக்கு என்று சொல்வது எல்லாம் கொள்கையைப்பற்றிப் பேசுவதுதான். ஆகவே தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லவில்லை, சொல்லவும் வேண்டாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: நான் பிற்போக்கு சக்தி என்று கூறியவுடன் மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏன் கோபம் வந்தது என்று தெரியவில்லை. அவர் முற்போக்கா இல்லையா என்பதை அவரே நிர்ணயித்துக்கொள்ளட்டும், அந்தச் சர்ச்சைக்குப் போக நான் தயாரில்லை.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையிலே மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள் நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்க்கட்டும், மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் சொல்லட்டும், அவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக இதை வரவேற்பார்கள். அதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களும் முன்மொழிந்து சொன்னார்கள். இதை தமிழ் நாட்டிலே உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல இந்தியாவிற்கு வெளியே உள்ளவர்களும் அனைத்துலகத்திலுமுள்ள தத்துவ விற்பன்னர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1973 டிசம்பர் 1]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்பதிலே மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏன் என்றால் ரிக்ஷா வண்டி இழுக்கின்றவர்களிலே பெரும்பாலானவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். அதிலே உள்ளவர்களிலே 90 சதவீதம் 95 சதவீதம் பேர்கள் அவர்கள்தான். ரிக்ஷா வண்டி இழுப்பது கேவலமான நிலை, இந்த நாட்டிலே அவமானச் சின்னங்களாக அவர்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அந்த அவமானத்தைத் துடைக்க, அந்த களங்கத்தைப் போக்க அந்த இழிநிலையைத் துடைத்தவர் ஒரே ஒரு தலைவர், நேர்மையானவர், அவர்தான் நம்முடைய கலைஞர் ஆவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளபடியே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமுதாயம் அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் வரையில், கொஞ்சம் ஆழமாகச் சொன்னால் கார் உள்ளளவும், கடல்நீர் உள்ளளவும் அவர்களைப் பாராட்டும், வரவேற்கும், வாழ்த்தும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவே, இந்த ரிக்ஷா ஒழிப்பின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் அவமானத்தைத் துடைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தங்களுடைய இழிநிலையைப் போக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்து அந்தச் சமுதாயத்தின் பிரதிநிதி என்ற வகையிலே கலைஞர் அவர்களுக்கு பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துதலையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் பொதுவாக அரசாங்க நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செய்யப்படுகிற திட்டம் அல்ல. பொதுமக்களிடமிருந்து, இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கின்ற நல்லவர்களிடம் இருந்து பெற்ற நிதியின் மூலமாக நிறைவேற்றுகிற திட்டம் என்பதையும் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறபோது விளம்பரம் தேடுகிறார்கள் என்று சொல்வது, அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி விளம்பரம் தேடிக் கொள்வதற்காகச் சிலர் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப் பேசினாலும் நாங்கள் பொருட்படுத்தாமல் இருப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்பட்ட நிதியிலிருந்து செய்யப்படுகிற இந்தக் காரியம் நேர்மையான காரியம், நாட்டு மக்களால் எதிர்காலத்திலே வரவேற்கப்படும் காரியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக ஆதாயம் பெற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே சில தனிப்பட்ட கை ரிக்ஷாக்களை இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் சங்கடப்படுகின்றார்கள். சில முதலாளிகள் பத்து ரிக்ஷாக்கள், 15 ரிக்ஷாக்கள் என்று வைத்து வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதன்மூலம் வாடகைக்குப் பெற்று ஓட்டிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் அதன்மூலம் வருவாய்பெற்று தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தலைநகரிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அப்படி விடப்பட்டவர்களையெல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகளையெல்லாம் அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, முன்னால் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் பேசும்பொழுது நான் கோவில்பட்டி தாலுக்காவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் உண்மையான என்ற சொல்லை நான் பயன்படுத்தியிருந்தால் ஒருவேளை நண்பர் அழகர்சாமி அவர்களுக்குச் சற்று வருத்தம் தருவதாக இருக்குமாயினால் உண்மையான என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ஒழுங்காக என்று மாற்றிவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மன்றத்தில் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடிய இழிநிலையைப் போக்கும் வகையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் இந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்கள் அதை விரும்பியோ அல்லது மனமகிழ்ச்சிக்குரிய

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 டிசம்பர் 1]

தொழிலாக நினைத்தோ செய்ய முன்வரவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூறியதைப்போல, அதைவிடக் கடினமாக, ஆலோவைத்து இழுப்பதைவிடக் கடினமாக, கால்களில் செருப்பு கூட இல்லாமல் பாரத்தை வைத்து இழுக்கும் நிலைமை பல நகரங்களில் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் வேறு தொழில் கிடைக்காததால் ஏதாவது செய்து வயிற்றுப் பிழைப்பைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பார வண்டி இழுத்தவர்கள் கொஞ்சம் வயதாகிவிட்டால் இந்த வண்டியில் ஒரு ஆலோமட்டும் வைத்து இழுத்துப் போகிறார்கள். அதை ஒழிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படும் இந்த மசோதா நல்லதுதான்.

ஆனால் அதேநேரத்தில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மாற்றாக சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் ஆகும். அதைப் பொது மக்கள் நன்கொடைகள் மூலமும், வேறு பல்வகைகளில் நிதி திரட்டுவதன் மூலமும் முதலமைச்சரவர்களால் முயற்சிக்கப்பட்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல நகரங்களில் இன்னும் அளிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த கை ரிக்ஷா இழுக்கும் தொழிலை நடத்தியவர்கள் குடும்பங்கள் இனிமேல் பட்டினி கிடந்து, இதைவிட இழிவான நிலையான பிச்சையெடுக்கும் நிலைக்கு போய்விடக் கூடாது. எனவே, இப்பொழுது யார் யார் கை ரிக்ஷாக்கள் வைத்து அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அத்தனை பேர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த நிதியாகயிருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் நிதியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பாங்குகளில் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் சரி அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யாராவது ஒருவர் கை ரிக்ஷா வைத்திருந்தால் 3 மாதங்கள் ஷேயில், அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று தெரிகிறது. ஆகவே அப்படி அவர்கள் கை ரிக்ஷா வைத்திருக்க

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வேண்டிய அவசியமில்லாமல் அவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குவதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் அரிசன மக்கள் என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். நான் முன்னால்கூட சொல்லியிருக்கிறேன். பெரும்பகுதி மக்கள் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களாக, கழிவுப்பொருட்களைத் தங்கள் தோளிலும், கலையிலும் சுமந்து செல்லும் நிலைமையிருக்கிறது. அதை மாற்ற அவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக கை வண்டிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அது இதைவிட மோசமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பொருளாதாரம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதையும் ஒரு காலகட்டத்திற்குள்ளாக ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, இந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்கள் வேலை இழக்காத வகையில் அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை உடனடியாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை வரவேற்று நானும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு செய்தித்தாளில் நான் படித்தேன். ஒரு மனிதன் இன்னொருவனிடமிருந்து 200 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறான், அதற்காக அவன் 10 ஆண்டுக்காலம், 20 ஆண்டுக்காலம் அடிமையாக இருந்திருக்கிறான் என்று வடபுலத்து மாநிலத்தில் நடந்த செய்தியைப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அவ்வளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இன்னும் பல மாநிலங்கள் இருக்கும் நேரத்தில், ஒரு மனிதனை உட்கார வைத்து வேறொரு மனிதன் இழுப்பதே சுயமரியாதைக்கு விடப்பட்ட சவால் என்று உணர்ந்து தமிழக

[திரு. துரைமுருகன்]

[1973 டிசம்பர் 1]

முதல்வரவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை தன்னுடைய பிறந்த நாளில் கொண்டு வந்து, அதை இன்று சட்டமாக ஆக்குகிற இந்த மசோதாவை நிச்சயமாக வாஷெற்கக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

முதலமைச்சர் பிறந்த நாள் விழாக்களில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம் என்று பல்வேறு திட்டங்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதுமையாகச் செய்தாலும் அதிலே இந்தத் திட்டம் தலையாயது என்றே நான் கருதுகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், செய்கிற தொழிலிலே பொருத்தனறும், சிறிதென்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் காந்தியடிகள் ஒருமுறை வருத்தப்பட்டு எழுந்தார், நான் நீக்ரோக்கள் அடிமைப்பட்டிருப்பதை வெறுக்கிறேன், அதேபோல் இந்தியர்கள் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதையும் வெறுக்கிறேன், ஆனால் அதையெல்லாம்விட நான் எதிர்ப்பது ஒரு மனிதனை உட்கார வைத்து இன்னொரு மனிதன் இழுக்கிறானே அதை நான் மிகவும் கேவலமாகக் கருதுகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். காந்தியடிகள் நல்லவர், சொல்லிவிட்டுப் போனார். ஆனால் இதுவரையில் அவரது வாரிசுகள் இந்தத் திட்டத்திற்குக் கை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் காந்தியடிகளின் வாரிசாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள், அவருடைய வாரிசான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தைத் தமிழகத்திலே செயல்படுத்துவதை நாம் அனைவரும் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

இதிலே கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் தருவதால் அதை ஓட்டுபவர்களுக்கு இரண்டு வகைகளிலே லாபமாக இருக்கிறது. ஒன்று, கை ரிக்ஷாக்களில் உட்கார வைத்துவிட்டு அதிலே உட்கார்ந்திருக்கும் மனிதன் இழுப்பவனைப் பார்த்து 'ஹை ஹை' என்று குதிரையை ஓட்டுவதைப்போல சொல்லி, வேகமாகப் போடா, நேரமாகிறது என்று மிருகத்திடம் சொல்வதைப் போல சொல்லுகின்ற அந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றைக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷாவிலே ஒருவரையோ, இரண்டு பேர்களையோ உட்கார வைத்து, பெல்லை அடித்துக்கொண்டே வேகமாகப் போவதால் சுலபமாகவும் இழுக்க முடியும், அதேநேரத்தில் வேகமாகப் போவதால் இன்னொரு

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. துரைமுருகன்]

இடத்திற்குப் போய் வருமானத்தையும் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். எனவே சுயமரியாதைக்குப் பங்கம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த நல்ல திட்டத்தை நாம் வரவேற்றுத் தான் ஆக வேண்டும்.

இங்கே சொன்னார்கள். இன்றைக்குச் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைக் கொடுப்பதால் மற்றவர்களுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வந்து விடுமோ என்று அச்சப்படுவதாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களும், நம் அருமை நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்த கை ரிக்ஷாக்களை யார் யார் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை இனாமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். வேறு யாராவது கை ரிக்ஷா வைத்திருந்தால் அதைச் சர்க்காரிடத்திலே ஒப்படைத்தால் அவர்களுக்கு 200 ரூபாய் தருகிறோம். ஆகவே அந்தப் பிரச்சனை எழவில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வந்துவிடுமோ என்று கூறியார்கள். கை ரிக்ஷா இழுத்தவர்கள் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை ஒட்டுகிறார்கள். ஆகவே, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்ற பிரச்சனை அங்கே எழுவதற்கு நியாயம் இல்லை. ஆனால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது ஒரு பூதாகாரமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதிலே படித்தவர்களிலேயிருந்து பாமரர்கள் வரையிலும் அனைவரும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் நிரந்தரமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதற்கிடையில் நம்மாலான காரியத்தை நாம் செய்வோம். அது நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்புடைத்தாக இருக்கட்டும் என்ற அடிப்படையில் ரெக்டைபர் நல்ல திட்டங்களை தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

சமீபத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதில் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வழங்கும் விழா ஒன்றில் பேசும்பொழுது கூறியார்கள். பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் இதைப் பார்க்கக்கூடாது, மனிதனை மனிதன் இழக்கிற அந்த அவமரியாதை நமக்கு விடப்பட்ட, சுயமரியாதைக்கு விடப்பட்ட சவால். இந்தச் சர்க்காரும், இந்தத்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1973 டிசம்பர் 1]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்த அரசும் சுயமரியாதைக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆகவே, அந்த சுயமரியாதையின் அடிப்படையிலே இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் மனிதனை மனிதன் இழக்கும் அடிமை நிலையிலிருந்து நிவர்த்தி செய்திருப்பதை இன்றைக்கு உலகம் பாராட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

செய்வது தொழில்தானே, அது எப்படி கேவலம் என்று கேட்ட திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களை நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன். ஆப்பிரிக்க நீக்ரோக்களை வெள்ளைக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளிலே அடிமைகளாக வைத்திருந்தார்கள். வேலை கொடுத்துத்தானே இருந்தார்கள், அது தொழில்தானே, எப்படி அடிமையாகும் என்று கேட்கவில்லை. அந்த அடிமை விலங்கொடித்த ஆப்பிரஹாம் லிங்கனை உலக வரலாற்றில் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல மனிதனை மனிதன் இழக்கும் அவல நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வரலாறு போற்றும், புகழும், வாழ்த்தும், வரவேற்கும் என்று கூறி இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவினுடைய நல்ல தன்மையை உணர்ந்து வரவேற்றுப் பேச முன்வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கன்னுடைய முன்னுரையிலே சொல்லுகின்றபோது ஐக்கிய நாட்டுச் சாசனத்தைச் சொன்னார்கள். அதன்படி எல்லா மனிதர்களுக்கும் சம உரிமை, அந்தஸ்து அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் மனிதாபிமானத் தோடு தமிழக அரசும், தலைமை காங்கி நடத்துகிற முதல்வர் அவர்களும் ஏற்று நடத்தி வருகின்ற திட்டம் முதல்வரின் பிறந்த நாள் பரிசாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

ஐக்கிய நாட்டுச் சாசனத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா மதங்களும், மார்க்கங்களும் கூறுகின்ற சாத்திரத்தில் மனிதர்கள் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன்—இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் எந்தத் தொழிலையும் வேறுபடுத்தி கூறவில்லை. எந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்களாக இருந்தாலும், நாவிதம் செய்பவர்கள், சலவை செய்பவர்கள், ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள் எல்லோருமே ஒன்றுதான் என்று இன்று ஐக்கிய நாட்டுச் சாசனம் சொல்லுகிறது, ஆனால் இந்தத் தத்துவத்தை 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே இஸ்லாமிய சமயம் சொல்லியிருக்கிறது.

ரிக்ஷா இழுக்கும் தொழில் கேவலமாக மதிக்கப்படுகிறது, அதைவிடக் கேவலமாக மதிக்கப்படுகின்ற தொழில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. மாட்டைவிட அதிகமான சாமான்களை வைத்து பார வண்டிகளை இழுத்துச் செல்லும் மனிதர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அர்களுக்கு பல னுற்றுக்கணக்கான பிறந்த நாள் விழாக்கள் வந்து இதுபோன்ற நிலைமைகளை ஒழிப்பதற்கெல்லாம் திட்டங்களைக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்தமாதிரி பார வண்டிகளை முன்னால் ஒரு ஆள் இழுக்க பின்னாலிருந்து இரண்டு பேர் தள்ளிச் செல்லுகின்ற நிலை இருக்கிறது. வட மாநிலங்களில், அகமதாபாத்தில் பென்களே பார வண்டிகளை இழுக்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் போக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் முதலில் கைரிக்ஷா இழுப்பது தடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஹாங்காங் போன்ற நகரங்களில் இந்த ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு நாகரிகம் வளர்ந்த நாட்டில் ஏன் இந்த ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன என்ற விளக்கத்தைக் கேட்டபோது, வெளி நாட்டிலிருந்து வருகிற பிரயாணிகள் வேடிக்கைக்காக உட்கார்ந்து சவாரி செய்வதற்காக வைத்திருப்பதாகக் கூறப் பட்டது. அதற்காகக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எந்தத் தொழிலிலும் கேவலம் இல்லை.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் பற்றிக் கூறினார்கள். பல பேரூராட்சிகளில் மனிதர்களின் கழிவுப்பொருட்களை மனிதர்கள் தோளில் தாங்கிச் செல்லும் நிலைமை இருக்கிறது, வண்டியில்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 டிசம்பர் 1]

போட்டுத் தள்ளிச் செல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் போக்க ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும், அரசும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். புரட்சிகரமான திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்பட்டு வருகின்ற நம்முடைய அரசாங்கமும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நகராட்சித் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை நினைந்து அந்தக் கேடுகளை எல்லாம் போக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக கைரிக்ஷா இழுப்பதைத் தடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதற்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக வரவேற்று, அமர்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, புரட்சிகரமான ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற, அதைச் சட்டத்தின் மூலம் அமலாக்க சட்ட மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற வந்திருக்கிற மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களை அவையின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி 1950 ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி இந்திய நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து நாம் எல்லோரும் சமமானவர்கள், சகோதரப்பான்மை மிக்கவர்கள், பாசம் மிக்கவர்கள், ஒன்றுபட்டு முன்னேற வேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படையான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏறக்குறைய 23 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நமக்கு நாமே கொடுத்துக் கொண்டோம். 23 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொடுத்துக் கொண்டோமே தவிர, அதை நிறைவேற்றுகிற தன்மை, பாங்கு, எண்ணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத்தான் வந்திருக்கிறதே தவிர, காந்தியடிகளின் வாரிசு என்று தங்களைத் தாங்களே போற்றிக் கொண்ட, இந்திய சுதந்திர வாலாற்றில் எங்களுடைய பெயர்கள் எல்லாம் பொன்னெழுத்தில் பொரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய அக்களை பேருக்கும் இந்தப் பேறு கிடைக்கவில்லை. அகற்கு மாறாக இந்திய சுதந்திரத்திற்கு எதிரி என்று யார் யார் இகழப்பட்டார்களோ அவர்கள்கான் காந்தியடிகள் ஏழைகளுக்காகச் சொன்ன திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் இன்றையதினம் கைரிக்ஷாக்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டு

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. என். கணபதி]

மென்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இதே நேரத்தில் இன்னொரு பிரச்சினையையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தா னிடை.

என்ற வள்ளுவர் வாக்கு நமக்கெல்லாம் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்துவிடும், உட்கார்ந்து கொண்டு போகிறவனை ரிக்ஷாவில் வைத்து இழுக்கிறார்கள் என்ற வகையில் அவர்களுடைய தர்மத்தின் பாதை இதுதான் என்ற வகையில் உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் பொய் சொல்லாமல், திருடாமல், நியாயமான முறையில் மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டுச் செய்தால் எதுவும் நல்ல தொழில்தான். அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் கேவலமாக நினைக்கக்கூடிய தொழிலாக இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள் உடல் உழைப்புச் செய்கிறார்கள்; ரத்தத்தை வியர்வையாகக் கொட்டுகிறார்கள்; ஆணைச் சுமந்து கொண்டு சென்று இறக்கிவிட்டு கூலியைப் பெற்று தங்களுடைய வயிற்றைக் கழுவித் கொள்ளுகிறார்கள் என்று தத்துவ வேதாந்தம் எல்லாம் பேசினார்கள். இந்தத் தத்துவம் எல்லாம் ஒரு சிலருக்குத்தான் புரியுமே தவிர, நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் புரிவதத்துவமாக இருக்க முடியாது. இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்றாலும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்காததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பல்வேறு மூடப் பழக்கவழக்கங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அரசு இயங்கி வருகிற நிலைமையில் நம்முடைய மடாதிபதிகளில் பலர் சமயக் கட்டளை என்ற வகையில் பல்லக்கிலே ஏறி ஊர்வலமாகப்

[திரு. என். கணபதி] [1973 டிசம்பர் 1]

போகிறார்கள். அது வீதிவலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி மனிதனை மனிதன் சுமக்கக்கூடிய இழிவான நிலைமையை இன்றைக்கும் பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதை ஒழிக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்கம் முற்போக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றி பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைவண்டிப் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். மனிதனை வைத்துக்கொண்டு சுமக்கக்கூடாது என்று சொல்லும்போது எப்படி பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு சுமந்து கொண்டு போகலாம் என்ற கேள்வி நியாயத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தது. அதற்கும் பரிகாரத்தைத் தேடித் தரவேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொள்ளும் அதே சமயத்தில் இத்தகைய புரட்சிகரமான திட்டங்களை தன்னுடைய பிறந்த நாள் விழாக்களில் அறிவிக்கின்ற நிலையில் அதற்கு அரசாங்கத்தின் பணம் அல்லாமல் பொதுமக்கள் ஆதரவைத் திரட்டி நிறைவேற்றுவதோடு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படாமல் மாற்றுத் தொழில் கொடுக்கும் வகையில் சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தையும் உருவாக்கிய மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியோடு சேரக் கூடிய அறிகுறிகள் அவர்கள் கட்சியில் தோன்றியிருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசு ஆளும் கட்சியோடு சேர்ந்து அவர்கள் விரைவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான நல்ல பரிகாரத்தை ஜேம்ஸ் அவர்கள் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கவில்லை. நான் கூறியதெல்லாம் ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் ஆன்ட் ரீசன்ஸில் இந்தத் தொழில் இழிவானது என்று கூறியிருப்பது, நம் நாட்டில் இப்போதுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்ட நெருக்கடியில் எந்தத் தொழிலையும் நாம் இழிவானது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதைமட்டும் தான் நான் கூறினேன்.

1973 டிசம்பர் 1]

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்கிற வகையில் நான் என் கருத்துக் களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது. மனிதனை மனிதன் ஏன் தொட மறுக்கிறான் என்ற கேள்வியை எழுப்பி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழகத்தில் தமிழக மக்களிடத்தில் மிக அழகாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். அத்தகைய கொடுமைகளைப் போக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அத்தகைய கொடுமைகளைப் போக்குகின்ற வகையில் இத்திட்டத்தின்கீழ் இப்படி நல்லதொரு சட்டத்தை உருவாக்கி மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது என்றதொரு சட்டத்தை நான் மனமாரப் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் உள்ள அடித்தளத்திலுள்ள மக்கள் சன்மார்க்க ரீதியில் வாழவேண்டும் என்று இராமலிங்க அடிகள் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு திட்டத்திற்கு நாட்டில் உள்ளபடியே பெருவாரியான ஆதரவு இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அநிலும் நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவின்போது நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதை அரசின் மூலம் சட்டவடிவமாகக் கொண்டுவருவதைப் பார்த்து உள்ளபடியே சிலர் பாராட்ட முன்வராமல் அந்த ரிக்ஷாக்களில் போறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப் படத்தையும், கலைஞர் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தையும் போட்டிருக்கிறார்களே என்ற வருத்தத்தை இங்கு சொன்னார்கள்.

இப்போது பெட்ரோல் விலை அதிகமாகியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் கை ரிக்ஷாக்களை விட்டுவிட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வைத்திருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக வருவாய் இப்போது கிடைக்கிறது. சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வைத்திருக்கும் தொழிலாள நண்பர்கள் இந்த நல்ல காரியத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி பாராட்ட மனம் இல்லாதவர்கள் உள்ளபடியே அதில் படம் இருப்பதைப் பார்த்து குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அடிகள் சொன்னார்கள். சொல்வது என்பது சுலபம், ஆனால் சொன்னதை சொன்னபடி நடப்பவர்கள் உலகத்தில் சொற்பம் என்று சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்

[திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்] [1973 டிசம்பர் 1]

வழிவந்த கலைஞர் அவர்கள் நினைத்ததை, உள்ளபடியே ஏழை மக்களுக்கு நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை தமிழகத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை, இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கை ரிக்ஷாக்களை ஒழிக்கக் கூடிய இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மீது நான் பேசுகிற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு எனது மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழக மக்கள் எல்லாம் பாராட்டத் தக்க வகையில் ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான சட்டத்தை தமிழக அமைச்சரவை இன்று சட்டமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்து வைத்திருக்கிறது. முன்பொரு நேரத்தில் கனகவிஜயன் தலையில் கலலை வைத்து கரிகால் பெருவளத்தான் கொண்டு வந்ததாக, வட புலத்தில் உள்ளவர்களைச் சமக்கச் செய்து தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்ததாக சரித்திரம் சொல்கிறது. ஆனால் அந்தச் சரித்திரம் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு மனிதனை மனிதன் இழுக்கிற ஒரு அவலச் சூழ்நிலை உருவாகியதை தமிழ்நாட்டில் பார்த்தோம். ஆனால் கரிகால் பெருவளத்தானுக்குப் பிறகு கருணாநிதி சோழன் இந்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர் அவரது பிறந்த நாளில் கை ரிக்ஷாக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு, மனிதனை மனிதன் இழுக்கும் அவலநிலை போய் கை ரிக்ஷாக்கள் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கும் காட்சியை நாம் இன்று பார்க்கிறோம்.

ஒரு காலத்தில் நான்தான் ரிக்ஷாக்காரன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம், அவர்கள் எல்லாம் வருமானத் திற்காகச் செய்தார்களே தவிர எடுத்த எடுப்பில் யாராவது ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்ததாக நாம் எண்ணிப் பார்த்தால் கூடத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிற இந்த அரசை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் ஒரு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் தமிழக சரித்திரத்தைப் பார்க்கிற நம் சந்ததியினர், நம் பேரன்மார்கள், அடேயப்பா, இப்படியா மனிதனை மனிதன் இழுத்தான் என்ற

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

ஆச்சரியக்குறியோடு பார்க்கிற சூழ்நிலை உண்டாகும் என்று சொன்னால் அது உள்ளபடியே ஆச்சரியப்படக்கூடிய விஷயமல்ல. ஒரு காலத்தில் நாம் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்கிறபோது ஒரு சிங்கத்தோடு மனிதன் சண்டை போட்டான் என்றும் அந்தச் சிங்கம் அவனைக் கடித்துக்கொன்றது அல்லது அந்தச் சிங்கத்தை அவன் கொன்றான் என்றெல்லாம் பார்த்து பரவசப்பட்ட மகாராஜாக்கள் எல்லாம் வாழ்ந்தார்கள் என்ற சரித்திரத்தைப் படிக்கிறோம். இரண்டு மனிதர்கள் ஆயுதபாணிகளாக மாறி ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு யார் சாகிறார்கள் என்று பார்த்துவந்த காட்சிகள் எல்லாம் சரித்திரத்தில் உள்ளன. வரலாற்றில் உள்ளன. இப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருந்ததைப் போன்று நம் சந்ததியினர் தமிழக வரலாற்றைப் படிக்கிறபோது தமிழகத்தில் கூட மனிதனை மனிதன் இழுத்துக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தீர்களா என்று ஆச்சரியப்படக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

சென்னை காவல் துறை கமிஷனர் அவர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு அறிக்கை விட்டிருந்தார்கள், கை ரிக்ஷாக்களை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கித் தள்ளிவிடுவோம், அவற்றைப் பயன்படுத்தமாட்டோம் என்று. இந்த நேரத்தில் நான் விடும் வேண்டுகோள் என்னவெனில் தயவுசெய்து அப்படிச் செய்து விடாமல் அவைகளை எல்லாம் எக்ஸ்பிஷனில் வைக்கவேண்டும். நமது சந்ததியினர் பார்த்து தமிழகத்தின் பொற்காலத்தில், இந்த நாட்டை கருணாநிதி சோழன் அவர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில், அந்த ஆட்சிக் காலத்தில், மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறைக்கு அமைச்சராக பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் ஆர்பாட்டம் இல்லாமல் ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம் சந்ததியினர் பார்த்து தெரிந்துகொள்கிற அளவிற்கு அந்த ரிக்ஷாக்களை எல்லாம் நசுக்கி தூக்கி எறிந்துவிடாது அவற்றை எக்ஸ்பிஷனில் வைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

எவ்வளவோ புரட்சிகரமான காரியங்களைச் செய்கிற இந்த அரசு ஸைலன்ட் ரெவல்யூஷன் என்று சொல்கிற அமைதியான புரட்சியைச் செய்து இந்த கை ரிக்ஷாக்களை ஒழித்துவிட்டு அவற்றிற்குப் பதில் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை அளித்துள்ள காட்சியைக் காண்கிறோம். அதோடு காப்புத் தொகை ரூ. 200-ம் தாப்பட்டிருக்கிறது. வேறு யாராவது அல்லது மார்வாரிக் காரர்கள் போன்றவர்கள் அல்லது வசதிபடைத்தவர்கள் அவைகளை வாங்கி சமுதாயத்தில் கீழ்த்தட்டில் இருக்கிறவர்களிடம் விட்டு அதிலிருந்து ஆதாயம் சம்பாதிக்க முடியாத ஒரு நிலையில் நல்லதொரு சட்டத்தை அறிமுகம் செய்கிறப்பதை உள்ளபடியே பாராட்டி எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து இவ்வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I would like to offer a few remarks regarding the prohibition of hand-rickshaws, which is contained in this Bill. This Bill is welcome and replacing of hand-rickshaws by cycle-rickshaws is really appreciable. At the same time let us see why hand-rickshaws were existing all these years. It is because of our economic standards and due to poverty. Not only in the city but in villages also, it was there. We must see that they are removed in all places, not only in the city but in villages also. The Hon. Chief Minister has given this as a birth day token.

We must see that economic prosperity of villages is improved and as Gandhiji said unless villages are improved, the Nation will not improve. I hope this Government will improve the economic standard in villages.

Another curious thing is the sight of two people trying to pull hand-cart loaded with articles of 1 to 2 ton weight. Such pulling is harmful to the health of the puller of the cart. Let the Government supply these people with a sturdy bull on loan. That bull can pull the cart.

If they supply bulls, it can drag one or two tonnes in that cart and he will also get more income. He can repay the cost of it within one or two years in easy instalments. So I hope this Ministry will think of supplying bull to these hand-carts. It

1973 டிசம்பர் 1] [Thiru B. Venkataswamy]

is very easy. There are so many corporations set up by the Government. I hope if the Government thinks of doing this also, it can be implemented immediately and Government will not be put to any loss. So, I hope this Ministry will think of doing this.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: There can be a Bull Corporation.....

THIRU B. VENKATASWAMY: I hope these hand-carts will be eliminated and bulls supplied to the hand-cart holders. Thank you.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய போக்குவரத்து துறை அமைச்சரால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது என்று நம்முடைய பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்றாலும் இதை முழுமையாக வரவேற்கக் கூடிய நிலையிலே நாங்கள் எல்லாம் இல்லை. காரணம், அந்தத் தொழிலாளர்களின் மாற்று வேலைக்கு என்ன மாற்றுவழி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்படவில்லை.

கை ரிக்ஷா இழுக்கக் கூடாது, மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது என்ற அவல நிலைமையை நாம் போக்கவேண்டும் என்பதிலே எந்தவித மாறுபட்ட கருத்தும் எங்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால், பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேறு வழியில்லாமல் இன்றைய தினம் கை ரிக்ஷாவை இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் கை ரிக்ஷாவை இழுக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்குவோமானால் அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு என்ன மாற்றுத் தொழில் தரப்படும் என்பது பற்றி இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்படவில்லை.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1973 டிசம்பர் 1]

சமீபத்திலே கை ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்குவதற்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் பிறந்த நாள் விழாவிலே பணம் வசூல் செய்தார்கள். எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல்படி, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதிலே எவ்வளவு வசூல் ஆனது, என்ன செலவானது, அதிலே யார் யாருக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய எந்தவிதமான தகவலும் நான் வெளியிலேயும் காண முடியவில்லை; இந்தச் சட்டமன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் பார்வைக்குக்கூட இந்த அவையிலே அவை வைக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு கை ரிக்ஷா இழுக்கும் தொழிலாளர்களின் நிலையினை உயர்த்துவதற்கு, இந்தத் தொழிலையே சட்டபூர்வமாக ரத்து செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு மாற்றுக்காரியமாக சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுப்பதை அரசாங்கம் நினைக்குமானால் அதை வரவேற்க முடியாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுப்பது என்பது பாதி இயந்திரத்தின் சக்தியும், பாதி மனிதனின் சக்தியும் வைத்துத்தான். ஆனால்; அங்கேயும் மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடிய அவல நிலைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம்... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கார் ஒட்டுவதற்குக் கூட மனிதனுடைய சக்தி பயன்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: கார் ஒட்டுவதிலே முழு சக்தியும் இயந்திரத்தினால்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இயந்திரம் கொடுக்கும் சக்தியை மனிதன் 'டைரக்ட்' செய்கிறான் அவ்வளவு தான்; அதை நிறுத்த வேண்டிய இடத்திற்கு நிறுத்துவதற்கு அதற்குரிய மெஷினை அப்போது செய்கிறான். ஆனால், அங்கே மனிதன் வண்டியை இழுக்கிறான்; சைக்கிள் ரிக்ஷாவிலே கூட மனிதன் ஏறி அமர்ந்து இரண்டு கால்களாலேயும் பெடலை அழுத்தினால் தான் அது நகருகிறது. ஆனால், காரின் நிலைமை வேறு. ஆகவே, அண்ணாவின் திட்டங்கள் இதிலே நூற்றுக்கு நூறு அமுல்படுத்தப் படவில்லை.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுப்பதற்கு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூல் செய்தார்கள். சிலருக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல ஆலை முதலாளிகள் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மூலதனமாக போட்டு வேலைகளை ஆரம்பிக்கும்பொழுது, அரசாங்கமும் கடனுதவியாக சில தொகையைக் கொடுத்து அவர்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு புதிய சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்க பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாயை வசூல் செய்த இந்த அரசாங்கம், தானும் பல இலட்ச ரூபாய்களை போட்டு ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை அமைத்து அதிலே சைக்கிள் ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும்தான் வேலை, கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும்தான் வேலை என்று சொல்லுவார்களேயானால், அந்தத் தொழிலாளி கெளரவமுள்ள ஒரு வேலையிலே சேருகின்றான் என்றும், அவனுக்கு அதன் மூலம் கூடுதலான வருமானம் கிடைத்திருக்கலாம் என்றும் நான் சொல்லக் கூடும். ஆகவே, மனிதனை மனிதன் இழுக்கக் கூடாது என்ற மனப்பான்மையோடு இந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்ததை நான் வரவேற்றாலும், இதனால் அண்ணாவின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முற்றிலும் பயன்படாது என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு நா. வீராசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மனிதனை மனிதன் இழுக்கும் கொடுமைக்கு விதிதலை கிடைத்திருப்பதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களிலே சிலர் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதே இதிலே, அது எல்லாம் என்னவாயிற்று என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் பிறந்தநாளையொட்டி ஒவ்வொரு ஆண்டும் வசூலிக்கப்படுகின்ற நிதிக்கு முறையோடு கணக்குகள் வைக்கப்பட்டு, இந்த சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்ற, பின்தங்கியிருக்கின்ற, வாழ்க்கையிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்களுக்கெல்லாம்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 டிசம்பர் 1]

கண்ணுக்கு ஒளி வழங்கியும், பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுத்தும், கை ரிக்ஷா வைத்திருப்பவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுத்தும், இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தக் கணக்குகளை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும், யார் வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம். சிலர் யார், யாருக்கோ நிதி வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்கு கணக்கை காட்டாமல் இருக்கும்பொழுது ஒரு அரசாங்கம்—ஒரு முதலமைச்சர் நல்ல காரியத்திற்காக திரட்டப்படும் செயலுக்கு இப்படிப்பட்ட மன்றத்திலே மாசு கற்பிக்கப்படுவது உள்ளபடியே வருத்தப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சியாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் இவ்வளவு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வரும்பொழுது இதைப் பாராட்டுவதற்கு பதிலாக—உள்ளபடியே எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்தேன்—இதிலேயும் ஏதாவது குறை சாணலாம் என்று நினைத்து நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் கூடச் சொன்னார்கள், அந்த சைக்கிள் ரிக்ஷாவிலே இருக்கிற படம் இருக்கிறதே அந்தப் படத்தைப் பார்த்தால் தற்பொழுதைய முதலமைச்சர் படமும் முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா படமும் இருக்கிறது என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் படத்தைப் பார்த்தால் ஏன்தான் அவர்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. அவர்களுடைய படத்தைப் பார்த்ததும் தாங்கொணாத கோபம் அவர்களுக்கு ஏன்தான் வருகிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நல்ல காரியம் செய்யும் ஒருவரை நினைத்து, அதன் நினைவு அம்சமாக ஒரு படத்தை ஒருவர் வைப்பது கூடவா பெரிய தவறு என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஒன்பது ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்களுடைய காலத்திலே அவருடைய படம் எங்கேயெல்லாம் போட்டார்கள். அவருடைய படத்தை நாட்டின் பல இடங்களிலே போட்ட பொழுது அதை யாராவது ஆட்சேபித்தார்களா? காமராஜர் ஒரு இடத்திற்குப் போனார், காமராஜர் வருகிறார் என்று தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக கடவுளே வருகிறார் என்று போஸ்ட்டர்

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. நா. வீராசாமி]

போட்டார்கள். நான் கூட எப்பொழுது கடவுள் வருகிறார்; கடவுளை நாம் ரொம்ப நாளாக பார்க்க வேண்டுமென்று இருந்தோமே . . .

(குறுக்கீடு.)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது சட்ட மன்ற விதிமுறைப்படி சட்ட மன்றத்திலே இல்லாத ஒரு நபரைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பினை பேரவைத் தலைவரவர்களே வழங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே, நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் காமராஜரைப் பற்றி விரிவாக இவ்வளவு தூரம் பேசுவது சரியா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காமராஜரை தனிப்பட்ட முறையில் அல்லாமல் முதலமைச்சர் என்ற முறையிலேதான் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்ட மன்றத்திலே இல்லாத ஒரு உறுப்பினர் தன்னை டிபன்ட் பண்ணிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இங்கே இல்லாதபொழுது அப்படி அவரைப் பற்றி குறிப்பிடுவது முறையல்ல. அதற்காக ஒரு மரபே இருக்கிறது. ஆகவேதான் காமராஜர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லாத பொழுது அவரைப் பற்றி கூறுவது சரியில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காமராஜரைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே குறிப்பிட்டால் தவறு. அவர் முதலமைச்சர் என்ற முறையிலே செய்த செயல்களைப் பற்றிச் சொல்லுவதிடே எந்தத் தவறுமில்லை.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. நா. வீராசாமி : நான் பேசும்பொழுதே சொன்னேன். ஒன்பது வருஷமாக முதல் அமைச்சராக இருந்த காமராஜ் என்று தான் சொன்னேன். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் காமராஜ் என்று சொல்லவில்லை.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 டிசம்பர் 1]

அது மட்டுமல்ல. ஏதோ படம் போட்டுக்கொள்வது பற்றி யெல்லாம் பேசப்பட்டது. இதில் ஏதாவது புதுமையா என்று கேட்டால், இல்லை. வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அவர் ஒரு மத்திய அமைச்சர். வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கி சைகிள் ரிக்ஷா கொடுக்கிறார். சைகிள் ரிக்ஷாவிற்குப் பின்னால் பார்த்தால் மூவர்ணக் கொடி, பசுவும், கன்றும். இப்படி ஒரு காட்சியை அரசாங்கம் தருகிற சலுகையைப் பெற்றுக்கொண்டு போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே நிலைமை என்னவென்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவை ஒட்டி மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்ற பொது நிதியிலிருந்து சைகிள் ரிக்ஷா வழங்கப்படுகிறது, அரசாங்க நிதியிலிருந்து அல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பிறந்த நாளை ஒட்டி வசூலிக்கப்படுகிற அந்த நிதியிலிருந்து சைகிள் ரிக்ஷா கொடுக்கிறோம். இருந்தாலும் இப்படியெல்லாம் குறை கூறுகிறார்கள். இப்படி எந்தக் குறையை வேண்டுமானாலும் கூறினால் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. யாருக்கு சைகிள் ரிக்ஷா கொடுக்கிறோம்? இந்த நாட்டில் கை ரிக்ஷா இழுத்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். * ஆனால் . . .

THIRU G. R. EDMUND: Sir, I oppose this . . .

(Thiru K. M. Subramaniam and Thiru Kovai Chezhiyan also stood up in their seats.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூறிய * * என்ற தொடர் நீக்கப்படவேண்டும், நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கை ரிக்ஷா இழுக்கிற ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு சைகிள் ரிக்ஷா வழங்கப்படுகிறது. எனவே, வசதியுள்ளவர்களும் அதைக் கேட்பார்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்று எதிர்பார்ப்பதும், அரசாங்கத்தில் உள்ள அமைச்சர்களும் நிதி வசூலித்து அப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்ற கருத்தை உருவாக்குவதும் சரியல்ல. ஆகவே, அதை விட்டுவிடுவது நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : முதல் அமைச்சர் பிறந்த நாளை ஒட்டி இந்த நாட்டில் ஏறக்குறைய 1,845 கை ரிக்ஷாக்கள் இருந்தன, அந்தக் கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக அரசாங்கம் சைகிள் ரிக்ஷாக்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறந்த நாளை ஒட்டி வசூல் செய்யப்படுகின்ற அந்த நிதியில் மீதியிருக்கிற பணத்திலிருந்து நமது அரசாங்கம் ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சொன்னார்கள். பல பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பவர்களுக்கு சைகிள் ரிக்ஷா வேண்டுமானால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்துக் கட்டக்கூடிய அளவுக்கு ரூ. 1,000 கடன் கொடுத்து, 1,000 நாட்களில் திருப்பிச் செலுத்தக் கூடிய வகையில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவை ஒட்டி வசூலிக்கப்படுகிற நிதியிலிருந்து உதவும் படியான அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை வரவேற்று நான் அமர்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, வாதப் பிரதிவாதம் எந்த அளவுக்கும் இல்லாத ஒரு மசோதா இந்த மசோதா. இதிலே கூட ஒருவருக்கொருவர் குத்திக்கொள்ளக் கூடிய பலவிதமான விஷயங்கள் வருவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. இதிலே இருக்கக்கூடிய விஷயம் எல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கிற கை ரிக்ஷாவை மாற்றி சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்குவது என்று சொல்லக் கூடிய அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை மீறுகிறவர்களுக்கு அபராதம் போடுவது அல்லது சிறை தண்டனை கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

எனக்கு இருக்கக்கூடிய சந்தேகம் ஏற்கனவே கை ரிக்ஷாக்கள் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் புராவும் ரிக்ஷா சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பெரும்பாலும் இந்த நாட்டில் எந்தத்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 டிசம்பர் 1]

தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும் வாடகைக்கு விட்டு பிழைக்கக் கூடிய அடிப்படையில் அமைப்பு முறைகள் இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் ரிக்ஷா சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 200 கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, உண்மையாகவே ரிக்ஷா சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் ரிக்ஷாவைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டு சைகிள் ரிக்ஷாவை வாங்கிக்கொள்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருந்திருப்பார்கள் என்று அந்த அளவுக்கு ரொம்ப கவனமாக பார்க்கவேண்டிய விஷயம். நான் இன்னொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படையிலே உண்மையாகவே சைகிள் ரிக்ஷா வைத்துக் கொண்டு பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு, அவர்கள் ரிக்ஷா இழுத்திருந்தாலும் கூட அவருக்கு அநேகமாக ஒரு முதலாளி இருப்பார், அவர் 5 கை ரிக்ஷாக்களை வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருப்பார். அவர் கை ரிக்ஷாக்களைக் கொடுக்க மறுக்கிறார் என்றால், அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும், அவர்களுக்கு எப்படி சைகிள் ரிக்ஷா கிடைக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் விளக்கம் தர வேண்டும்.

ஆகவே, நான் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே பதிவு செய்யப் பட்ட தொழிலாளர்கள் அத்துனை பேர்களுக்கும் படிப்படியாக மனித உழைப்பை குறைக்கக்கூடிய விதத்தில் சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்கக்கூடிய விதத்தில் இந்த மசோதாவில் இடம் அளிக்க வேண்டும். இந்தத் திருத்தம் அந்த விதத்தில் இருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மனிதன் என்ன நினைக்கிறான் என்றால், கூடுமான வரையில் உடல் உழைப்பைக் குறைத்து எவ்வளவு அதிகப்படியான பலன் பெற முடியும் என்பதுதான். அடோமேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய மனையில் வேலையைத் துரிதமாகச் செய்து நிறைய பல்னை அனுப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சகாப்தத்தில் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்த் தால் இது அரம்ப கட்டமே தவிர, இதை அரம்பம் செய்திருப்பதை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர, பல இடங்களில் இன்னும் செய்ய வேண்டியவைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கைத்தறியை எடுத்துக்கொண்டால் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் ஒரு புடவை நெய்வதற்கோ அல்லது ஒரு வேஷ்டி நெய்வதற்கோ பகல் பூராவும் காலையும், கையையும் போட்டு அடித்துக் கொண்டு வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி விசைத் தறியை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் கூட எதிர்ப்பு இருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. ஆடோமேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில், சைகிள் ரிக்ஷாவை ஓட்டுவதைப் பார்த்தால் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது அதுவும் இரண்டு பேர்கள் முரடாக ஆள் ஏறிக்கொண்டுவிட்டால் சைகிள் ரிக்ஷாவை மீதிப்பதைப் பார்ப்பதற்கு உள்ளபடியே வேதனையாக இருக்கிறது. அதில் ஏறிப் போகிறவர்களுக்கே அதைப் பார்ப்பதற்கு பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு ஆடோ சைகிள்ஸ் என்ற முறையில் ஏதாவது இயந்திரத்தை ஃபிட் செய்து, மனிதன் சுலபமாக செலுத்திக்கொண்டு போகக்கூடிய விதத்தில் அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு திட்டம் போடவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கட்டை வண்டிப் பிரச்னை. அவர்கள் கட்டை வண்டி இல்லை என்று தெரிந்தாலும் கூட கட்டை வண்டிகளை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு இழுப்பது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. 10 கட்டை வண்டிகளை வாடகைக்கு விட்டு, இழுக்கிறவர்களை நவந்து சம்பாதித்து, இழுக்கிறவன் ரூ. 10 சம்பாதித்து, ரூ. 7 சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு தான் ரூ. 3 எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அவல நிலை இருந்துவருகிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு கூடுமானவரையில் உடல் உழைப்பு குறையக் கூடிய விதத்தில், நகரத்திற்கு அன்னிய நாட்டுக்காரன் வந்தால் மனிதத் தன்மை மிளிர்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு கட்டை வண்டிகள் ஒழியவேண்டும். கூடுமானவரையில் சைகிள் ரிக்ஷா கூட இயந்திர ரீதியாக ஓட்டக்கூடிய விதத்தில் சில மாறுபாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மாறுபட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கொண்டு வரக்கூடிய மசோதாவை அதரித்து, சட்டமாக நிறைவேற்றுவதோடு மனத் திருப்தி அடைந்துவிடாமல், சென்னை நகருக்கு வருகிற அன்னிய நாட்டவன் சென்னையில்

[திரு. மணவி சி. கந்தசாமி] [1973 டிசம்பர் 1]

மனிதத் தன்மை மிளிர்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில், மிலேச்சத்தனமான மனித உழைப்பைப் பார்க்கக்கூடிய காட்சிகள் இல்லை என்ற அடிப்படையில் நிலைமைகளை மாற்றவேண்டும்.

சாமியை வைத்து பக்தர்கள் தூக்குவதை நாம் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஒரு சோற்றுப் பட்டை, இரண்டு சோற்றுப் பட்டை என்று கொடுத்துவிட்டு ஆட்கள் தூக்குவதை கண்டிக்க வேண்டும். பக்தர்கள் போய் தூக்குவதை நாம் சொல்ல முடியாது. சங்கராச் சாரியாரை சில பக்தர்கள் தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றால் அதற்கு ஆட்சேபணை சொல்ல முடியாது. பண்டார சன்னதிகளை தூக்கிக்கொண்டு போவது கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த அளவுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் யோசித்து படிப்படியாக மனித உழைப்பைக் குறைத்து அதிக பலனை பெறக்கூடிய அளவுக்கு, பரிதாபப்படக் கூடிய விதத்தில் உழைப்புத் தன்மை இல்லாத அளவுக்கு, இந்தச் சட்டம் ஆரம்ப கட்டமாக கருதப்பட்டு, நாளடைவில் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி, இத்தோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த மசோதாவை முழு மனதாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மேலும் தெரிவினை உருவாக்க வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையிலே அவைகள் அமைந்திருக்கின்றனவே தவிர, எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அல்ல என்றுதான் கருதுகிறேன். பொதுவாக, கை ரிக்ஷா இழுக்கும் தொழில் என்று கூறுகின்ற பொழுது, அந்தத் தொழிலை இழந்தாவிட்டவர்கள் வேறு என்னதான் செய்வார்கள் என்ற வகையில் வழக்கறிஞர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், அதேபோல வமக்கறிஞர் திரு. எட்மண்ட் அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். வறுமையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பிசுங்கிருக்கிற இங்கக் காலத்தில், இந்தத் தொழில் கூட ஒரு வேளை இயிவான தொழில் என்று கருதப்பட்டால் கூட, டிக்கினிடி அஃப் லேபர், எந்தத் தொழிலுக்கும் ஒரு மேன்மை உண்டு என்கின்ற

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அடிப்படையில் அந்தக் கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

Dignity of labour is different from dignity of human beings, ஒரு மனிதத் தன்மையிலே இருக்கிற ஒரு மரியாதைக்கும், ஒரு தொழிலில் வருகிற மரியாதைக்கும் அடிப்படையிலேயே வேறுபாடு உண்டு. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் லேபர்—தொழில் என்று வரும்போது சில தொழில்கள், தொழில்கள் என்ற இலக்கண வரையறைக்குள் வராது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

சமுதாயத்திலே சிலர் திருடுகிறார்கள். திருடுவது தொழில் என்ற இலக்கணத்திற்குள் வராது. அதேபோல சமுதாயத்திலே வேறு வழியில்லாமல் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். பிச்சை எடுப்பது ஒரு தொழில் என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டமன்றம் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளாது. அதைப் போலவே வறுமையின் காரணமாக விலைமகளிர்களாக மாறுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு தொழில் என்று கருதுவோம் ஆனால் சமுதாயத்திற்கு அதைவிட பெரும் கேடு வேறில்லை.

‘டிக்னிட்டி ஆஃப் லேபர்’ என்று சொல்லும்போது இது ஒரு தொழில் என்ற எல்லைக்கோட்டிற்குள் நிச்சயமாக வராது. ஆகவே, மனிதனை வைத்து மனிதன் இழுப்பது என்பது ஒரு தொழில் அல்ல. அதற்குக் காரணம் அதனுடைய வரலாற்றுப் பின்னணியைப் பார்த்தால் நன்றாகப் புலப்படும். இங்கே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த, பெருமைக்குரிய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது இந்த இலக்கணத்திற்குள்ளே வராது என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர், வழக்கறிஞர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசும்போது,

“அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொருத்தானோ ரேந்தான் இடை”

என்ற திருக்குறளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பல்லக்கு வெகு காலமாகவே இருந்ததுண்டு என்பதை இந்தக் குறளின் மூலம் அறிகிறோம். அந்த பல்லக்கிலே யார் யார் போனார்கள் என்று பார்த்தால்,

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

மகாராஜாக்கள், மாடதிபதிகள், பெரும் செல்வந்தர்கள்—அவர்கள் எல்லாம்தான் போயிருக்கிறார்கள். சாதாரண மனிதர்களின் வறுமையைப் பயன்படுத்தி, செல்வம் படைத்தவர்கள் பல்லக்கை சுமக்க வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல்லக்கு சுமந்து, வறுமையில் உழன்றோர் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள். அந்த வகையிலே பல்லக்குத்தான் இரண்டு சக்கரம் உடைய ரிட்சாவாக விஞ்ஞான அடிப்படையில் ஆகிவிட்டதோ என்று தோன்றுகிறது. அதைத்தான் கை ரிட்சாவாக நாம் காணுகிறோம்.

ஒரு காலத்திலே சொன்னார்கள். பல்லக்கிலே போவது புண்ணியம், பல்லக்கைத் தூக்கிச் செல்வது பாவம்; பல்லக்கிலே போகிறவன் புண்ணியம் செய்தவன்; தூக்கிச் செல்பவன் பாவம் செய்தவன்; இதெல்லாம் அவரவர்களுடைய பலன்கள் என்று சொல்லுவார்கள். பல்லக்கிலே செல்வது ஒரு காலத்திலே புனிதத் துவமாக இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு மனிதத்துவத்துக்கு அது ஏற்றதல்ல. அந்த அடிப்படையிலே, டிக்னிட்டி ஆஃப் லேபர் என்ற அடிப்படையிலே அது பொருந்தி வராது; தொழில் என்ற வரையறைக்குள் வராது, வரக்கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த கை ரிட்சா ஒழிப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

வழக்கறிஞர்கள் இதுபற்றி சில பிரச்சனைகளை எழுப்பியதால் அவர்களுக்கு அரசியல் சட்டத்திலிருந்தே சில மேற்கோள்களைக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அரசியல் சட்டத்திலே 'பிரியாம்பிளில்' சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Equality of status and of liberty and to promote among them fraternity, assuring the dignity of the individual

என்று. சம அந்தஸ்து, சம வாய்ப்பு, தனி மனிதனை மதிக்கும் சகோதரத்துவம், அனைத்து மக்களிடமும் விளங்கிட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல மனிதன் ஈடுபடுகின்ற தொழில் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றும் அரசியல் சட்டத்தில் 'டிசுக்டிவ் பிரின்சிப்பிளில்' சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

In the Directive Principles, it is said :

The State shall make provision for securing just and humane conditions of work.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மனிதத் தன்மைக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருக்கின்ற தொழில் களில்தான் மனித சமுதாயத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே இரண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உதாரணமாக, கை ரிட்சாவுக்கு தடைச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் வேலையில்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடாதா என்று கேட்டார்கள். நான் அதற்கும் ஒரு விளக்கம் தருகிறேன். பொதுவாக இப்போது கை ரிட்சாக் களை பயன்படுத்துவது தமிழ்நாட்டில் சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டம் ஆகிய மூன்று இடங்களில் தான். இதர மாவட்டங்களில் இந்த கை ரிட்சாக்கள் நடை முறையில் இல்லை. இந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் சேர்ந்து மொத்தம் 1,432 கை ரிட்சாக்கள்தான் இருக்கின்றன. அது தவிர, சென்னை மாநகராட்சியில் அங்கே இருக்கின்ற செவிலியர்களின் அவசரத் தேவைக்கு என்று 413 கை ரிட்சாக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாக இவ்வளவுதான் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற கை ரிட்சாக்கள். இந்தத் தடைச் சட்டம் கொண்டுவருவதன் மூலம் ஏற்கெனவே இருக்கின்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்ற நிலை ஏற்படாது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடைச் சட்டத்தின் மூலம் இனிமேல் இந்த கை ரிட்சாக்கள் நாட்டிலே நடைமுறையில் வரக்கூடாது; நம்முடைய தலைமுறையோடு இது முடிந்துவிட வேண்டும்; இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டிவிட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தடைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கை ரிட்சாக்களை இழுத்துக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு சைக்கிள் ரிட்சாக்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன. ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதி தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவிலிருந்து தொடங்கி, செப்டம்பர் 15 பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாள் விழா வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்திற்குள் கை ரிட்சா வைத்திருந்தவர்களுக்கெல்லாம் இலவசமாக சைக்கிள் ரிட்சா வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் திட்டப்படி அனைவருக்கும் இலவசமாக சைக்கிள் ரிட்சாக்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி அவர்கள் பேசும் போது வேறொரு கருத்தை குறிப்பிட்டார்கள். கை ரிட்சாக்களை வாடகைக்கு விட்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருந்த கை ரிட்சா சொந்தக்காரர்களின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றியும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்கள் வைத்திருந்த கை ரிட்சாக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும்—அது எந்தத் தன்மையிலே இருந்தாலும், எந்த நிலையிலே இருந்தாலும், உருப்படாத நிலையிலே இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று கருதி—200 ரூபாய் ஈட்டுத் தொகை அவர்களுக்கு தரப்பட்டது. கை ரிட்சாக்களை வைத்திருந்த சொந்தக்காரர்களின் அனுமதியுடனே கை ரிட்சாக்கள் பெறப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தேவேந்திரன் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் அடித்து நொறுக்கி விட்டார்களா என்று கேட்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் நொறுக்கிவிட்டால், இந்தக் காரியம் நம்முடைய நாட்டிலே நடந்தது என்று தெரியாமல் போய்விடக் கூடாது என்பதற்காக ஒன்றிரண்டு கை ரிட்சாக்களை பொருட்காட்சியில் அல்ல, கண்காட்சியில்—மியூசியத்தில் பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டுவிட்டன.

கை ரிட்சா சொந்தக்காரர்கள், 1 முதல் 3 வரை கை ரிட்சாக்கள் வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு சைக்கிள் ரிட்சா லைசென்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. 4 முதல் 8 வரையில் வைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு இரண்டு சைக்கிள் ரிட்சா லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக தொழிலாளர்களுக்கு சைக்கிள் ரிட்சாவும், சொந்தக்காரர்களுக்கு சைக்கிள் ரிட்சா லைசென்சும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொந்தக்காரர்கள் 200 ரூபாய் பணமும் லைசென்சும் ஏற்கெனவே பெற்றுவிட்டார்கள். ஆகையால் நாம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற தடைச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் யாரும் இல்லை. “கடிதோச்சி மெல்ல எறிக” என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கொப்ப, தடைச்சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே இதனால் யார் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அரசு ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு பரிகாரம் காணுகின்ற வகையில் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு, செயல்பட்டிருக்கிறது.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நற்பணிகளிலே ஈடுபடுவது இந்த நாட்டிலே நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சி ஒன்றுதான் என்பதையும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த மாநகராட்சியில் இருக்கிற 413 கை ரிட்சாக்களும் இந்த தடைச் சட்டத்தினால் ஓட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுமே என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். அதற்கும் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். மாநகராட்சியிலே இருக்கிற கை ரிட்சாக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, ரிட்சா ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் நாம் சப்ளைய் கொடுத்து, இன்னொரு 200 ரூபாயும் கொடுத்திருக்கிறோம். மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கை ரிட்சா ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து, சலப தவணைகளில் அதை திரும்பப் பெற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த கை ரிட்சாக்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்த மாநகராட்சி ஊழியர்கள் இப்போது சைக்கிள் ரிட்சாக்களைப் பெற்றுவிட்டார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் தரவேண்டி இருக்கிறது என்று என்னிடத்திலே சிலர் சொன்னார்கள். அப்படி தரவேண்டியிருந்தால் அவர்கள் அனைவருக்கும் நிச்சயமாக சைக்கிள் ரிட்சா வழங்கப்படும். ஆகவே, இந்தத் தடைச்சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது மாநகராட்சியானாலும் சரி, தமிழ்நாடானாலும் சரி, ஏற்கெனவே நடைமுறைப் பழக்கத்தில் இருந்துவந்த கை ரிட்சாக்கள் அனைத்துக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் பரிகாரம் காணப்பட்டு விட்டன என்பதை நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றிரண்டு கை ரிட்சாக்களை தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக ஒருசிலர் வைத்திருந்தாலும்—அவர்கள் யாரும் கை ரிட்சாத் தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொள்ளாமல்—தங்களுடைய சொந்த நலன்களுக்காக வைத்திருந்தாலும், அதுவும் நல்லது அல்ல என்ற காரணத்தினால் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்; இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையை உணர்ந்து தாங்களாகவே கை ரிட்சாக்களைப் புறக்கணித்து, சைக்கிள் ரிட்சாக்களுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

தனியாருடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக இருக்கக்கூடிய வண்டிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் கிட்டத்தட்ட 122 வண்டிகள் இருக்கும் என்ற கணக்கைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கைக் கூடச் சரியான கணக்கு என்று நான் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. ஒரு கை ரிக்ஷாவைக் கொடுத்தால் 200 ரூபாய் கிடைக்கும் என்றால் தானாகவே கூட உற்பத்தியாகிவிடும். சொந்த உபயோகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் கூட மனிதத் தன்மையின் அடிப்படையில் அவர்களும் மறுபரிசீலனை செய்து தங்கள் வண்டிகளை சைக்கிள் ரிக்ஷாவாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இழுப்பதற்கு ஆள் இருந்தால்தான் கை ரிட்சா பயன்படும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கை ரிட்சா இழுப்பதைத் தடை செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, சொந்தமாக கை ரிட்சா வைத்திருப்பவர்கள் கூட இந்தச் சட்டத்திற்கு உள்ளே வருவார்கள் என்பதனை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கை ரிட்சாத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கத் திரட்டிய நிதியினைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இதற்கு அரசாங்கத்தின் நிதியில் இருந்து செலவழிக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்குமானால் சட்ட மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கும். சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களின் பார்வைக்கு வந்திருக்கும். அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய செலவும் இல்லாமல், சிரமம் இல்லாமல், இந்த நல்ல பணியினை தானே மேற்கொண்டு, பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, தன்னுடைய பிறந்த நாளில், தன்பால் நல்லெண்ணம் கொண்டோரிடத்தும், நண்பர்களிடத்தும் வேண்டிய நிதியினை வசூலித்து. இந்த நிதியில் இருந்து இலவசமாக சைக்கிள் ரிட்சா நசுவேண்டுமென்ற திட்டத்தினை தீட்டிய காரணத்தினால் இது சட்டமன்ற உறுப்பினரின் பார்வைக்கு வந்தாகவேண்டுமென்று இல்லை.

அந்த நிதியைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நிதிக் குடிவிற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. என் தலைமையில் அந்த நிதிக் குடிவில் நிதி இலாக்கா துணைச் செயலரும், உள்துறை இலாக்கா துணைச் செயலரும், போலீஸ் கமிஷனரும் இருந்தார்கள். நாங்கள் எந்த நிலையிலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கூடப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற வகையில் அந்தக்

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

குழுவின சார்பில் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. அதோடு மட்டுமல்ல. எந்தவிதமான குறைபாடும் வந்துவிடக்கூடாதென்றும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கூடச் சொல்கிறேன். கை ரிட்சாத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று போக்குவரத்து இலாக்காத் தொழிலாளர்களே பல பேர் தங்கள் ஒருநாள் ஊதியத்தை இந்த நிதிக்குத் தாங்களே முன்வந்து தந்தார்கள் என்பதனை போக்குவரத்துக் கழகத்தின் சார்பில் நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

கை ரிட்சாத் தொழிலாளர்களின் மறுவாழ்வு நிதிக்கு மொத்தம் 25 லட்சத்து 82 ஆயிரத்து 340 ரூபாய் 79 காசு வசூலாயிற்று. இதிலே கை ரிட்சாத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கிற வகையில் நாம் செலவிட்டிருக்கிற செலவு அனைத்தையும் சேர்த்து 12 லட்சத்து 97 ஆயிரத்து 208 ரூபாயாகிறது. ஆகவே மீதி 12 லட்சத்து 85 ஆயிரத்து 132 ரூபாய் 79 காசு இருக்கிறது. இப்போது இந்த மீதிப் பணத்தை என்ன செய்வது என்கிற நிலைமையில் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மூட்டை சுமந்து செல்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதேனும் திட்டம் போடக் கூடாதா? இன்னும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் எத்தனையோ பேர்கள் வறுமையில் வாடித் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்காக ஒரு திட்டம் போடக் கூடாதா? அல்லது கழிவுகளைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு செல்கிறவர்களின் மறுவாழ்வுக்காக ஒரு திட்டம் போடக் கூடாதா என்பதாக. இந்த வகையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதுவும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் எண்ணம் போனதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் எதிர்பார்க்கிறவர்கள்—கருணாநிதியே ராஜினாமாச் செய் என்று சொல்கிறார்களே, அவர்கள் ராஜினாமாச் செய்தால் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் எப்படிச் செய்வது என்று அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கெல்லாம் பாடுபடவேண்டும், நல்லது செய்ய வேண்டுமென்பது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய பிறகு அல்ல. சைக்கிள் ரிக்ஷா நிதிக்கு கோவையில் நடந்த நிதி வழங்கு விழாவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜா தலைமை வகித்தார். நானும் நடவடிக்கை சரும் கலந்து கொண்டோம். அந்தக் கூட்டத்தில்—இந்திய கம்யூ

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

னிஸ்ட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி சொன்ன கருத்தை—நான் அல்ல—நண்பர் ராஜா அல்ல—கோயம்புத்தூர் நிதி அளிப்பு விழாக் கூட்டத்தில் பேசுகின்றபோது நமது முதல்வர் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் நம் காலத்திலேயே என ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு முன்பே கூட்டத்தில் தெரிவித்தார்கள். சாலைகளிலே பளுவைச் சுமந்துகொண்டு, வேதனையுடன் செல்கிறவர்களின் துயரைத் தனிக்க நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று என்னிடத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. வேலை இல்லாதோருக்கு இந்த நிதியின் மூலம் ஏதாவது செய்யலாம் என்று யோசித்து பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளில் ஆயிரம் நாள் திட்டம் ஒன்றினை அறிவித்திருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத காரணத்தினால் இழிதொழிலில் இழுத்துச் கொண்டு போய்விடாதிருக்க—சைக்கிள் ரிட்சாவை அவர்களுக்குத் தருவது, அதைக்கொண்டு அவர்கள் சம்பாதித்து வாழ்க்கை நடத்துவதோடு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் ஆயிரம் நாள் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிக் கொடுத்தால் சைக்கிள் ரிக்ஷாவின் கிரயமும் வந்துவிடுகிறது என்பதாக ஒரு திட்டம் போட்டு 1,500 பேர்களுக்கு மிச்ச நிதியில் இருந்து ஆயிரம் நாள் திட்ட அடிப்படையில் சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கப்படும் திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிற திட்டங்களை எல்லாம் முன்கூட்டியே தாமே செய்துகர முன்வருகிற முதல்வர் அவர்களை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ராஜினாமாச் செய் என்று சொல்வது நமக்கு நல்லதல்ல. நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல என்பதனை அவர்களே இப்போதாவது தெயுட்டர்வமாக உணர்வார்கள் என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் தூக்குவதற்கு அள் றெக்கிற வரை உட்கார்ந்து செல்ல அள் கிடைக்காட்டான என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட கோரத்திற்கு காலத்தின் கோலம் தான் றெக்காச் சென்றது பல்லக்கு இருக்கலாம். மடாதிபதிகள் இருக்கலாம்.

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் தூக்குவதற்கு ஆள் கிடைக்காத காலத்தை வெகு விரைவி
லேயே இந்த அரசு தன்னுடைய திட்டங்களினால் உருவாக்கிவிடும்
என்பதனை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ
நீங்கள் வழங்குகிற சைக்கிள் ரிட்சாக்களில் அண்ணா படமும்,
கலைஞர் படமும் இருக்கிறதே என்றார்கள். படத்திற்காகத்தானா
சைக்கிள் ரிட்சா கொடுப்பது என்பதைக்கூட அவர்கள்
தெரிவித்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1.00)

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்
பேசுகிறபொழுது, இன்னும் சில இடங்களிலே தரப்படவில்லை
யென்ற குறை இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான்
அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், அத்தகைய குறைகள் எங்கும்
இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்
இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள், இந்தத் திட்டம் பேரறிஞர்
அண்ணா அவர்களுடைய, முழுக்க முழுக்க அவருடைய மனதுக்
கேற்ற திட்டமாக இல்லை என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.
இதிலே இருக்கிற தர்மசங்கடம் என்னவென்றால், பேரறிஞர்
அண்ணாவோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களே எதிரும் புதிருமாக
உட்கார்ந்து கொண்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப்பற்றி
விமர்சனம் செய்யக்கூடிய வேதனையான நிலைதான்.

நான்கு, ஐந்து தினங்களுக்கு முன்னால், சைக்கிள் ரிட்சா பெற்ற
ஒருவர் என்னை வேறொரு காரணமாக சந்தித்தார். நான் அவரைக்
கேட்டேன், இப்பொழுது சைக்கிள் ரிட்சா வாங்கியிருக்கிறீர்களே,
என்ன உங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்திலே ஏதாவது உயர்வு ஏற்பட்
டிருக்கிறதா, என்று. அவர் அதற்குக் கூறியதை இந்த மன்றத்
திற்குத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அவர் விழுப்புரத்
திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள சிற்றூர்க்காரர். 22 வயதிலேயே
சென்னைக்கு வந்து விட்டார். கடந்த 23 ஆண்டுகளாக கை ரிட்சா
இழுத்து தன்னுடைய வயிற்றை வளர்ப்பவர். இப்பொழுது கலைஞர்
கருணாநிதி அவர்களுடைய பொன் விழா ஆண்டுத் திட்டத்தின்
மூலமாக, சைக்கிள் ரிக்ஷாவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நான் அவ

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

ரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது, அவர் கூறியது, 'நான் ஏற்கனவே கை ரிட்சா பெறவேண்டுமென்றால், நாளொன்றுக்கு 8 அணை வாடகைக்கு வாங்கவேண்டும். அதில் ரூ. 3, 4 என்ற அளவுக்கு நாளொன்றுக்குக் கிடைக்கும். இன்றையதினம், சைக்கிள் ரிட்சா மூலம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 8-லிருந்து ரூ. 10 வரை கிடைக்கிறது'.

இன்னும் என்ன சௌகரியம் என்றால், இந்த பெட்ரோல் விலை எல்லாம் கூடிக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையிலே, சைக்கிள் ரிட்சாவுக்கு நல்ல வருவாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு, மேலும் ஒரு கருத்தை, அவரே சொன்னார். அதனாலே, அதனை இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

வருவாய் பெருகியது மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையிலே மலர்ச்சி ஏற்பட்டது மட்டுமல்ல, தனக்கு 3 பெண்களும் ஒரு பிள்ளையும் இருக்கிறார்கள். இந்த சைக்கிள் ரிட்சா கைக்கு வந்தவுடனே, 'இதை வாடகைக்குக் கொடுத்தாலே ரூ. 3, 4 கிடைக்குமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பயன்படுத்தி, பெண்களைப் படிக்க வைக்க முடியவில்லையென்றாலும், பிள்ளையையாவது படிக்க வைக்கலாம் என்ற ஆசையால் பிள்ளையை பள்ளியில் சேர்த்திருக்கிறேன்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாற்றத்தையா பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மனதிற்கேற்றதல்ல என்று சொல்ல முடியும்? நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை அவர்கள்.

தலைவர் அவர்களே, இதே சட்டமன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 1957-ம் ஆண்டு சூலை மாதம் 3-ம் தேதி எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே இருந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பினை எடுத்துச் சொல்வது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப்பற்றி புரிந்து கொண்டவர்களுக்கும், புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றவர்களுக்கும், புரிந்தும் புரியாமலும் மயக்க நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும், அதைப் படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் பேசியது: ஏட்டிலே போடுகின்ற திட்டம் எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இதற்கு முன்னாலே இருந்ததைவிட வயிற்றுக்கு ஒரு கவளம் சோறு அதிகமாகியிருக்க

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கின்றது, தலைக்கு ஒரு உச்சிக் கரண்டி எண்ணை அதிகமாகியிருக்கின்றது, வாழ்வுக்கு ஒரு வேலை நிம்மதி அதிகமாகியிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நிம்மதி கலந்த புன்னகைதான் ஒரு அரசு எதிர்பார்க்கும் பரிசும் புகழுமாகும்....

இதே சட்டமன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசியது. ஆனால், நானே நேரிலே விசாரித்து அறிந்தது, ஒரு கவளம் சோறு அதிகமாக இருக்கிறது. தலைக்கு ஒரு கரண்டி எண்ணை அதிகமாக இருக்கிறது. நிம்மதி கலந்த புன்னகையை நேரிலே பார்க்க முடிந்தது. இதைச் சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தையும், இதைச் செய்து காட்டிய கலைஞர் அவர்களுடைய படத்தையும் அந்த சைக்கிள் ரிக்ஷாவிலே போடாமல் வேறு எங்கே போடுவது என்பதை புரிய வைப்புகள்.

அது கூட அல்ல, இங்கே இன்னும் கூட ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுதும், மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபொழுதும் சொன்னார்கள்; மதிப்பிற்குரிய திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்திலே இது இன்றைக்கு நல்ல வளர்ச்சியை, ஒழுங்கினை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றபொழுது, நான், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், கலைஞர் அவர்களை, ஆபிரஹாம் லிங்கன் என்றோ, அல்லது இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், காந்தியாரின் வாரிசு என்றோ சொல்வதைவிட, நானே பார்த்து, போற்றி, பாராட்டுகின்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய சிறந்த வாரிசாக அவர் இருக்கின்றார் என்பதற்கு இது சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்பொழுது வாரிசுகளாகப் பல பேர் கிளம்பி இருக்கிறார்கள். இந்த விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, இந்த சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் நல்ல காரியத்தை, மேன்மையான காரியத்தை, மனித குலத்து மேம்பாட்டிற்காக, இதை நாம் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தோடு, அதை அனைவரும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

412 தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு வாடகை வண்டிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/73)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 டிசம்பர் 1]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு வாடகை வண்டிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒன்றும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அடுத்த பில்லை எடுத்தாகிவிட்டது.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : எங்கள் பக்கமே திரும்புகிறீர்கள். நாங்கள், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால், அதைக் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே ஒன்றும் இல்லையென்றால், எப்படித் தான் பேசுகது?